Quelle: https://manuscripta.at/?ID=45
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

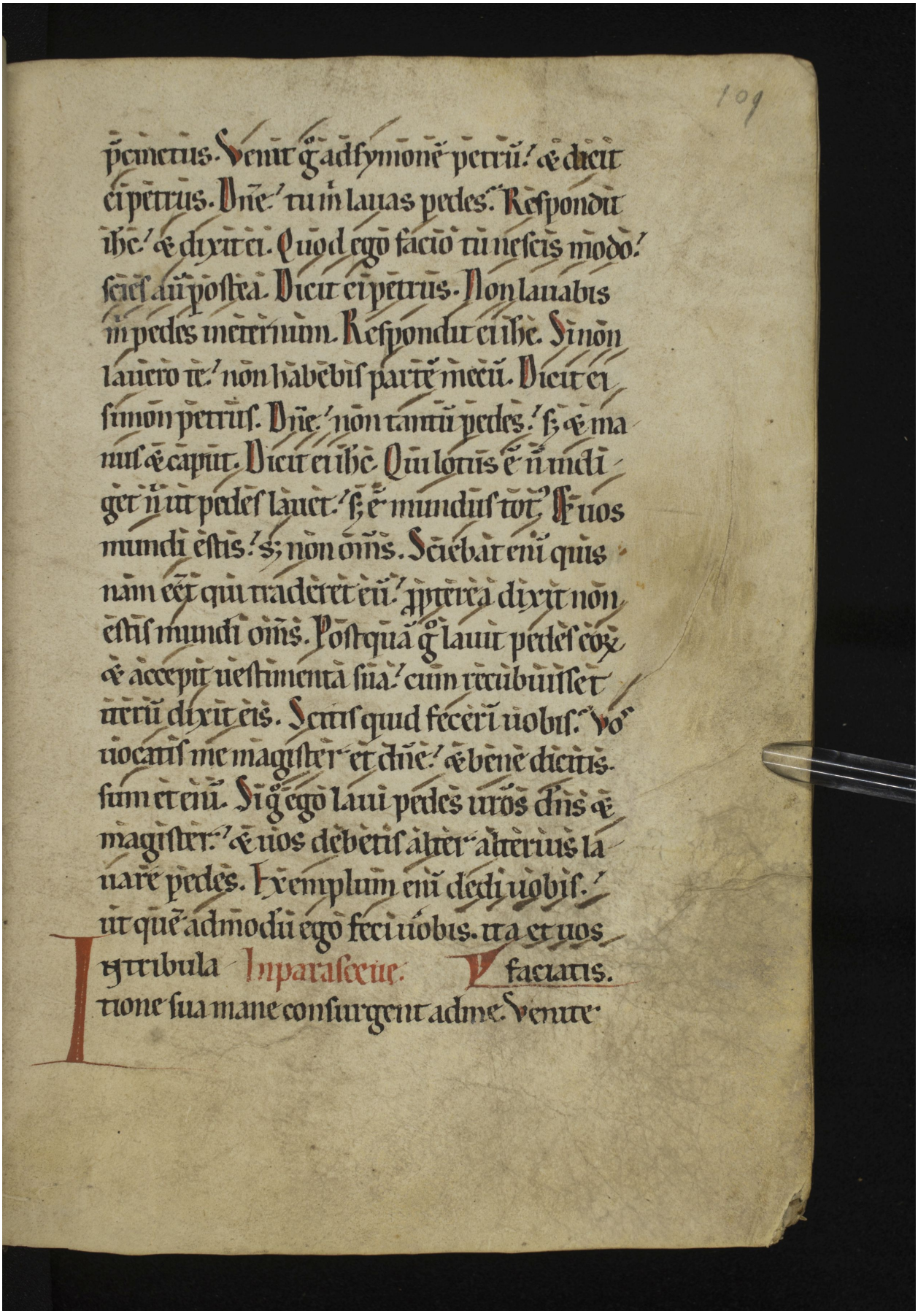

109

p̄cinctus. Venit g̊ ad symonē petrū. ⁊ dicit
ei petrus. Dn̄e. tu m̄ lauas pedes. Respondit
ihc. ⁊ dixit ei. Quod ego facio tu nescis modo.
scies aūt postea. Dicit ei petrus. Non lauabis
m̄ pedes in eternum. Respondit ei ihc. Si non
lauero te. non habebis partē mecū. Dicit ei
simon petrus. Dn̄e. non tantū pedes. s; ⁊ ma
nus ⁊ caput. Dicit ei ihc. Qui lotus ē n̄ indi
get n̄ ut pedes lauet. s; ē mundus tot. Et uos
mundi estis. s; non om̄s. Sciebat enī quis
nam eēt qui traderet eū. ꝓpterea dixit non
estis mundi om̄s. Postquā g̊ lauit pedes eoꝝ
⁊ accepit uestimenta sua. cum recubuisset
iterū dixit eis. Scitis quid feceri uobis. Vos
uocatis me magister et dn̄e. ⁊ bene dicitis.
sum et enī. Si g̊ ego laui pedes ur̄os dn̄s ⁊
magister. ⁊ uos debetis alter alterius la
uare pedes. Exemplum enī dedi uobis.
ut quē admodū ego feci uobis. ita et uos
In tribula In parasceue. Vt faciatis.
tione sua mane consurgent ad me. Venite